

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№

гр. София, 10.05.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав,
в закрито заседание на 10.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

като разгледа дело номер **2929** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

На 27.03.2023 г. е постъпила касационна жалба от “РИМ ДИЗАЙН СТУДИО“ ЕООД, ЕИК-[ЕИК], срещу Решение №1317/28.02.2023г., постановено по адм. д. №2929/2022 г. по описа на Административен съд– София- град.

С разпореждане на съда от 04.04.2023 г. касационната жалба е оставена без движение, с указания в 7- дневен срок от уведомяването касатора да отстрани допуснатите нередовности, като: внесе по сметка на Върховния административен съд /ВАС/ държавна такса в размер на 555.34 лева и представи вносната бележка в АССГ по делото; представи пълномощно на адв. К. П. с изрично упълномощаване да представлява касатора пред Върховния административен съд. Със същото са указани и последиците при неизпълнение. Разпореждането е връчено на 20.04.2023 г.

С молба вх. №6192/25.04.2023 г. до Върховния административен съд, изпратена по компетентност на 03.05.2023 г. и с отделна молба вх. №16078/26.04.2023 г. в АССГ от адв. П. /с приложено пълномощно/, жалбоподателят претендира освобождаване от държавна такса, поради липса на възможност за внасянето ѝ, тъй като сметките били блокирани и дружеството прекратило дейността си от месец февруари 2022 г.. Твърди се, че в противен случай, би довело до пряко дискриминационно нарушение на Европейската харта за правата на човека и придружаващите я международни актове, по които Република България е страна.

За да се произнесе съдът взе предвид следното:

Националната разпоредба на чл. 227а, ал.1 АПК задължава касаторите предварително да внесат държавна такса за касационното производство пред Върховния административен съд в размер на 70 лв. за гражданите, едноличните търговци, държавните и общинските органи и за други лица, осъществяващи публични функции, и организации, предоставящи обществени услуги, и в размер на 370 лв. за организациите. Когато има определяем материален интерес по делото, тези такси не се дължат, а се дължи такса, определена като процент от интереса. Съгласно ал.3 на

чл.227а АПК когато има определяем материален интерес по делото, държавната такса за гражданите, едноличните търговци, организациите, държавните и общинските органи и за други лица, осъществяващи публични функции, и организации, предоставящи обществени услуги, е пропорционална и е в размер 0,8 на сто от материалния интерес, но не повече от 1700 лв., а в случаите, когато материалният интерес е над 10 000 000 лв.– таксата е в размер 4500 лв.

С оглед материалния интерес по делото и приложима норма на чл.227а, ал.3 АПК държавната такса за касационно оспорване е изчислена в размер на 555.34 лева, като на касатора е предоставен нормативно определения 7- дневен срок за внасянето ѝ по смета на Върховния административен съд и представяне по делото на квитанцията за заплащането ѝ.

Несъмнено, разпоредбата на чл. 227а, ал.2 АПК създава правна възможност съдът да освободи касатора от внасянето на държавна такса по делото при нормативно определени хипотези, но адресат на възможността са единствено физическите лица, които нямат достатъчно средства да я заплатят.

Априори, правото на юридическите лица за освобождаване от задължението за заплащане на такси и разноски не е гарантирано и от императивна разпоредба на правото на ЕС, като подобни гаранции са предвидени само при спор за нарушаване на правото на ЕС /Решение на Съда за правата на човека от 24.12.2009 година по делото "Агромодел" ООД срещу България по жалба № 68334/01 и практика на СЕС, обективизирана в определение от 13.06.2012 година по дело C-156/12 GREP/Freistat Bayern/. Следва да се отбележи, че при съобразяване с практиката на Европейския съд по правата на човека и на Съда на Европейския съюз, на национално ниво са постановени съдебни актове на Върховния касационен съд (определение № 104/19.06.2020 година на ВКС по т.д. № 90/2019 година; определение № 31/26.06.2020 година на ВКС по т.д. №2359/2019 година и др.), в които е прието, че търговско дружество в открито производство по несъстоятелност поради съществен размер на дължимата от него държавна такса и предвид други нарочно преценени обстоятелства, следва да бъде напълно освободено от заплащането ѝ. Преценка на обстоятелства обхваща: характера на предмета на спора и значимостта на неговия интерес, възможността за ефективна защита и с оглед стадия на производството, размера на разноските и дали те са непреодолимо препятствие за достъпа до правосъдие, правноорганизационната форма на юридическото лице и неговите финансови възможности, съществуването на обективна възможност за набавяне на средствата за разноски, съществуването на имуществени права на дружеството, от които същото да генерира приходи и други.

В контекста на изложеното, в процесния случай, съдът намира, че жалбоподателят не представя доказателства, от които да се установява, че няма обективна възможност да набави необходимите средства за подаване на жалбата в сочения размер, като е във от настоящото производство въпроса с вдигане на заповед върху сметки на дружеството. Аргументите на жалбоподателя не намират опора и при служебна справка в Търговския регистър, вкл. Не са налице данни да е в производство по несъстоятелност. Фактът, че същото не осъществява дейност, за която е регистрирано и не формира приходи и разходи, не представлява обективно основание за освобождаването му от държавна такса по делото. Освен това, предвид предмета на спора и стадия на съдебното производство, не се касае за пълно ограничаване на достъпа до съд. Определената държавна такса за достъп до касационна инстанция в

сочения размер не се явява непреодолимо препятствие пред достъпа до правосъдие на дружеството, предвид и размера ѝ.

Предвид изложеното, съдът намира, че искането следва да бъде оставено без уважение. След влизане на определението в сила, на “РИМ ДИЗАЙН СТУДИО“ ЕООД следва да се дадат нови указания за заплащане на държавна такса по делото в размер на 555.34 лева, като на дружеството се укаже, че при непредставяне на квитанцията за внесената държавна такса в 7-дневен срок от съобщението до страната за нередовността на жалбата, производството по делото ще бъде прекратено.

Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на “РИМ ДИЗАЙН СТУДИО“ ЕООД, ЕИК-[ЕИК] за освобождаване от държавна такса по касационна жалба от 27.03.2023 г. срещу Решение №1317/28.02.2023г., постановено по адм. д. №2929/2022 г. по описа на Административен съд– София- град.

Определението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му.

След влизане на определението в сила, на “РИМ ДИЗАЙН СТУДИО“ ЕООД да се изпрати ново съобщение, с указание за заплащане на държавна такса по касационна жалба от 27.03.2023 г. срещу Решение №1317/28.02.2023г., постановено по адм. д. №2929/2022 г. по описа на Административен съд– София- град в размер на 555.34 лева по сметка на Върховния административен съд, като квитанцията за заплащане на таксата следва да се представи по делото в 7-дневен срок от съобщаването.

УКАЗВА на касатора, че при неизпълнение на тези указания в срок касационната жалба ще бъде върната на основание чл.213а, ал.1, изр.2 АПК.

Да се уведоми касатора, като му се изпрати препис от настоящото определение.

СЪДИЯ: